

Dato: 28. april 2002
Kontor: 2.ø.kt.
J.nr.: 1999/1425-9

Afgørelse af 00-12-04 - Selskab 1(S1) (1999/1425-9)

Ved anvendelse af lønningsreglen er det den samlede kommunale skatteandel, der skal fordeles efter denne regel. Ikke muligt at holde forpagtnings- og leasingafgifter uden for fordelingen (§ 11, stk. 2).

Sagens baggrund

I brev af 28. juni 1999 har **A** Kommune klaget til Fordelingsnævnet over, at **B** Kommune ved fordelingen af selskabsskatten for **S1** (indkomståret 1997) har holdt nogle forpagtnings- og leasingafgifter uden for fordelingen.

Den kommunale andel af indkomstsikatten for indkomståret 1997 udgør 20.259.301 kr.

B Kommune har i brev af 9. august 1999 afgivet en udtalelse til Fordelingsnævnet om sagen. **A** Kommune har med Fordelingsnævnets brev af 16. september 1999 modtaget kopi af den nævnte udtalelse. **A** Kommune er på grundlag heraf i brev af 23. september 1999 fremkommet med yderligere nogle bemærkninger i sagen.

Fordelingsproblemet

Efter **A** Kommunes opfattelse har **B** Kommune med urette holdt nogle forpagtnings- og leasingafgifter uden for fordelingen.

Efter **B** Kommunes opfattelse er forholdet det, at disse indtægter relaterer sig til **S1**'s lønudgift, der i det hele falder i **B** Kommune. Derfor bliver der ved fordeling efter lønningsreglen ikke tale om at fordele skatten af disse indtægter til andre kommuner.

Der er fordelt ca. 2,1 mio. kr. til **A** Kommune.

A Kommunes principale påstand er, at der skal fordeles yderligere ca. 1,1 mio. kr. til kommunen.

B Kommunes fordeling

Ud fra **B** Kommunes høringsvar af 9. august 1999 kan gives følgende beskrivelse af det grundlag, fordelingen er foretaget på:

Beskrivelse af S1

S1 s indtægter består hovedsagelig af

1. Forpagtningsafgifter
Leasingafgifter S1-Gruppen
2. Leasingafgifter skibe og fly
3. Huslejeindtægter
4. Overskud i 1/5 75 %.

ad 1. Forpagtnings- og leasingafgifter S1 -Gruppen

Vedrører afgifter for udlejning af inventar m.v. og bortforpagtninger af butikskoncepter til Selskab 2 (S2), Selskab 3 (S3), 1/5 m.v.

ad 2. Leasingafgifter skibe og fly

Vedrører bortleasing af fly og skibe hovedsagelig til Q -Gruppen.

ad 3. Huslejeindtægter

Vedrører udlejningsaktivitet af fast ejendom. Selskabet ejer ejendomme, der hovedsagelig udlejes til koncernens butikker, kontorer, centrallager m.m.

ad 4. Overskud i 1/5

1/5 ejes af S1 med 75 % og af Selskab 4 (S4) med 25 %.

B Kommune har foretaget fordelingen på den måde, at man har opdelt nettoindtægten i tre dele, som er blevet fordelt efter hver sin fordelingsnøgle.

Aktivitet Nettoindtægt Fordelingsandel

1/5 178.289.663 8.101.528

Ejendomme 114.766.693 5.215.027

Forpagtning/leasing 152.788.473 6.942.746

1/5

S1 ejer som nævnt 75 % af 1/5 og den kommunale andel af skatten, der falder på indtægten fra 1/5 er opgjort ovenstående til 8.101.528. Dette beløb er fordelt ud til de kommuner, hvor Netto I/S driver virksomhed efter lønsum i de enkelte kommuner i henhold til lønninger fra 1/5.

Eksempelvis Kommune lønsum: 90.534.000 af samlet lønsum 438.966.000:

8.101.528 kr./ 90.534.000/438.966.000 = 1.670.890 kr.

Ejendom

Den kommunale andel, der falder på ejendommene, er opgjort ovenstående til 5.215.027 kr.

Dette beløb er fordelt ud til de kommuner, hvori ejendommene ligger, efter de enkelte ejendommers ejendomsværdi pr. 1. januar 1997.

Eksempelvis **A** Kommune ejendomsværdi af ejendomme beliggende i kommunen: 243.900.000 ud af selskabets samlede ejendomsværdi 2.673.613.400.

5.215.027 kr./ 243.900.000/2.673.613.400 = 475.740 kr.

Forpagtning/leasingindtægter

Den kommunale andel der falder på disse aktiviteter udgør 6.942.746 kr.

Her er fordeling foretaget efter de lønninger, der er udbetalt fra **51**.

Da der ikke her er tale om nogen aktivitet/virksomhed i andre kommuner end **B**, er der ikke foretaget fordeling til andre kommuner.

A Kommunes indsigelse mod fordelingen

Hovedvægten i **A** Kommune indsigelse ligger i en henvisning til en Østre Landsret dom af 8. december 1993.

Dommen skal derfor kort resumeres: Dommen angik spørgsmålet, om **C** Kommune som fordelingskommune kunne holde selskabet **Selskab S (SS)**'s indtægter fra licensrettigheder uden for fordelingen af den kommunale andel af selskabsskatten.

Det var oplyst, at **SS** havde hovedkontor og drev virksomhed i **C** Kommune, og filial i **D** Kommune. **C** Kommune fandt, at den skat, der kunne henføres til licensindtægter og renter, alene tilfaldt **C** Kommune. Begrundelsen for at holde licensindtægter m.v. uden for fordelingen var blandt andet, at den overordnede ledelse, styring og planlægning skete i **C** saxe, samt at personaleadministrationen og anden administration, herunder bogholderi, økonomi og regnskabsvæsen, fandt sted i **C** Kommune.

Disse betragtninger blev tilsidesat ved dommen, hvorefter fordelingen af hele den kommunale skatteandel skulle ske efter lønningsreglen.

Den centrale sætning i landsrettens bemærkninger er følgende:

'Der ses ikke at være hjemmel til at holde enkelte indtægtsposter, ej heller licensindtægter, uden for fordelingen, som i det foreliggende tilfælde skal ske i forhold til summen af de lønninger, der er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer.'

B Kommunes høringsvar

I sit høringsvar af 9. august 1999 har **B** Kommune med henvisning til den beskrivelse af grundlaget for fordelingen, som er refereret ovenfor, konkluderet, at kommunen ikke ved fordelingen har udeholdt en eller flere indtægtsarter, men fordelt hele indkomsten efter de faktiske forhold.

Bedømmelse af sagen

Efter kommuneskattelovens 11, stk. 1, er udgangspunktet, at fordelingen af den kommunale andel af selskabsskatten mellem flere andelsberettigede kommuner skal ske i det forhold, hvori nettoindtægten må anses at være faldet i disse.

I lovens § 11, stk. 2, bestemmes det, at hvis nettoindtægten i de enkelte kommuner ikke umiddelbart kan udledes af regnskabet, skal der som regel ske fordeling efter den såkaldte lønningsregel.

Derudover er nogle fordelingsregler for nogle specielt nævnte former for virksomhed. Herunder bestemmes det, at hvis virksomheden vedrører fast ejendom, der ligger i flere kommuner, fordeles nettoindtægten herfra som regel i forhold til ejendomsværdierne i de pågældende kommuner.

I dommen vedrørende § 5 var der tale om, at C Kommune mente, at en del af nettoindtægten - navnlig licensindtægter - kunne anses at være faldet i den kommune, hvor selskabets hovedsæde lå, d.v.s. C Kommune.

Dette standpunkt blev underkendt ved dommen, som fastslog, at den samlede kommunale skatteandel skulle fordeles efter lønningsreglen.

B Kommune har ikke ved fordelingen anset bestemte dele af nettoindtægten for § 1 for at være faldet i en eller flere af de andelsberettigede kommuner.

Men ved at opdele indtægterne som sket opnås reelt det samme, idet fordeling af skatten vedrørende forpagtnings- og leasingindtægter efter lønsummen i § 1 fører til, at hele beløbet tilfalder B Kommune.

På det grundlag finder nævnet, at der må gives A Kommune medhold i, at der er nettoindtægten som sådan, der skal fordeles. Forpagtnings- og leasingindtægterne skal således indgå i fordelingen i forhold til summen af lønninger, der er udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer.

Indenrigsministeriets brev af 5. januar 1988

Ud over de forhold, der er omtalt ovenfor, har B Kommune henvist til et brev af 5. januar 1988 fra Indenrigsministeriet.

Som sagen bedømmes, får dette brev ikke betydning for sagen, men skal dog refereres af hensyn til helheden.

Baggrunden for brevet var, at B Kommune i et brev af 12. oktober 1987 havde anmodet Indenrigsministeriet om en udtalelse vedrørende fordelingen af skatten for § 1.

Forespørgslen skyldtes, at en kommune, efter at have modtaget B Kommunes meddelelse om fordelingen, havde udtrykt tvivl om, hvorvidt fordelingen var i overensstemmelse med reglerne i kommuneskatteloven.

I brevet fra B Kommune redegøres for, hvorledes fordelingen - ligesom i den verserende klagesag - sker efter opdeling af den samlede nettoindtægt i 3 dele.

Med hensyn til de øvrige indtægter - forpagtnings - og leasingafgifter - refereres forespørgslen fra B Kommune således i Indenrigsministeriets svarbrev af 5. januar 1988:

§ 1 's øvrige indtægter vedrører efter B Kommunes opfattelse ikke virksomhed, der er drevet i andre kommuner, og der er derfor ikke foretaget fordeling af den del af den kommunale andel af skatten, der kan henføres til disse indtægter.'

Indenrigsministeriets svar af januar 1988 indeholder følgende udtalelse om det forelagte fordelingsspørgsmål:

'Fordelingen af dele af skatten henholdsvis efter lønningsreglen og efter ejendomsværdier giver ikke anledning til bemærkninger. Der er i disse tilfælde tale om anvendelse af

fordelingsregler, som fremgår af § 11, stk. 2, i lov om kommunal indkomstskat, og som vedrører tilfælde, hvor et selskab har drevet virksomhed i flere kommuner.

Efter § 11, stk. 2, skal de særlige fordelingsregler, der er fastsat i bestemmelsen, anvendes, hvis 'nettoindtægten i de enkelte kommuner ikke umiddelbart (kan) udledes af regnskabet'.

Forudsætningen for at undlade fordelingen for en del af skatten er altså, at størrelsen af denne del umiddelbart skal kunne udledes af regnskabet. Dernæst skal der være tale om indtægter, der vedrører virksomhed, der er drevet i fordelingskommunen. I hvilket omfang, det er tilfældet, beror på en konkret bedømmelse. Indenrigsministeriet har bemærket sig, at **B** Kommune på det grundlag har holdt en del af skatten uden for fordelingen. En kommune eller kommuner, der mener at dette beror på en urigtig bedømmelse af disse indtægter, må i givet fald påklage spørgsmålet med nærmere angivelse af, hvad klagen baserer sig på.'

Som det klart fremgår, er der her tale om en vejledende udtalelse, og **A** Kommune har ret i, at der ikke hermed - som **B** Kommune har antydnet - er sket en 'godkendelse' af den fordelingsmetode, **B** Kommune har anvendt.

Som sagen var forelagt, beskæftiger en del af svaret sig med spørgsmålet, om betingelserne for at holde en del af skatten uden for fordelingen.

D.v.s. problemstillingen om, hvorvidt det umiddelbart kan udledes af regnskabet, at en del af nettoindtægten kan henføres til fordelingskommunen.

Som anført ovenfor foreligger der - i alt fald ikke i den nu verserende klagesag således som denne er oplyst - en sådan problemstilling.

Grunden til, at de øvrige indtægter i §1 ikke bliver fordelt, er, at den anvendte fordelingsnøgle - lønsummen i §1 - ikke fører til, at der skal fordeles til andre kommuner, fordi hele lønsummen vedrører ansatte i **B** Kommune.

Allerede af den grund har Indenrigsministeriets brev af 5. januar 1988 ikke betydning for Fordelingsnævnets bedømmelse af den foreliggende sag.

Nævnets afgørelse

Nævnet træffer herefter følgende afgørelse:

Der gives **A** Kommune medhold i, at der er nettoindtægten som sådan, der skal fordeles. Forpagtnings- og leasingindtægterne skal således indgå i fordelingen i forhold til summen af lønninger, der er udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer.

Det vil sige, at der ikke gives **B** Kommune medhold i, at skatten vedrørende overskud i $\frac{1}{5}$ fordeles efter løn i $\frac{1}{5}$, mens skatten vedrørende overskud hidrørende fra forpagtning/leasing fordeles efter lønninger udbetalt af §1

[.....]

P.N.V.

Christian Trønning